

Donkervoort

Kermis in Antwerpen, niet op Park Spoor Noord of de Zuiderdokken, maar aan de Kaaïen. Een half miljoen mensen op de been, maar het kan ook minder zijn. Of meer. Voor een Tourstart. Carnaval langs de Vlaamse wegen dwars door *la Province du Brabant Flamand* – zo stond het op het tv-scherm; er is al voor veel minder gevochten op de taalgrens – tot op de Waalse hellingen. Gewoon, omdat de Tour er passeerde.

Ja, wij zijn wielergek, maar waarom eigenlijk? Zaterdag in Utrecht, 14 kilometer tijdrijden: vier Belgen bij de eerste honderd, de eerste op plaats zesendertig: Sep Vanmarcke. Maar, zo werd vergoelijkend geschreven en gezegd, tijdrijden is nu eenmaal geen Belgische specialiteit. Bovendien had de Belgisch kampioen tijdrijden moeten thuisblijven, tegelijk de enige die ooit in een grote ronde zicht kreeg op een podiumplek. Die heet Jurgen Van den Broeck, zit nu zijn kas op te vreten en stelt via Twitter zijn frustratie op kort schrift.

Zondag was er een waaieretappe en daar zijn we wel heel goed in. Op papier toch. Resultaat: vijf Belgen bij de eerste honderd en een in de kopgroep. Dat was Greg Van Avermaet, de meest regelmatige en moedige Belg op een koersfiets, maar geen winnaar. Gisteren reden we door België en daar hadden heel wat Belgen hun zinnen op gezet, onder wie uiteraard Greg Van Avermaet en Tim

Wellens. Het ging om een mini-Waalse Pijl, dus werd er maxi gevallen, zoals in de echte Waalse Pijl. De rit eindigde

bovenop een muur, die van Hoi. De laatste kwart-eeuw wonnen daar maar drie Belgen. In 2011

voor het laatst: dat was Philippe Gilbert, maar ook hij mocht niet mee. Uitslag van de mini-Pijl gisteren: eerste Belg was Greg Van Avermaet op plaats vijftien en vijf Belgen bij de eerste honderd.

Zou er één sportevenement zijn waar wij meer tv-uren aan besteden en minder in voorstellen dan de Tour de France? Zou er – bij uitbreiding – één sport zijn waarin wij minder te betekenen hebben, maar waarmee we toch hele dagen vollullen? Is er één sportland – nou ja – dat zo gek is van een sport waaraan massaal wordt deelgenomen, maar nog massaler niet in wordt gewonnen? Na lang zoeken: Japan en volleybal, de Britten en tennis, tot voor Andy Murray.

Je mag niet gedroomd hebben dat we vandaag een Eddy Merckx zouden hebben of een andere kanshebber op geel en dan niet per ongeluk in de eerste week, maar gewoon, zoals het hoort: over berg en dal tot in Parijs. Zelfs de goede oude Marc Wauters werd weer van onder het stof gehaald en helemaal naar Antwerpen verscheept om daar over die ene dag in 2001 in het geel te vertellen.

Slotsom: er was een tijd dat we de koers domineerden, vervolgens ging het wat minder met slechts af en toe een hoofdvogel, en de laatste jaren stelden we ons tevreden met een dode mus. In deze Tour zijn zelfs de dode mussen ver weg of het zou vandaag moeten zijn, want er staan kasseien op het menu. Dat is onze specialiteit, maar dat waren de waiers ook.

Het natourcriterium van Heist-op-den-Berg bewees hoe wanhopig deze wielernatie wel is en dat we helemaal de weg kwijt zijn. In Heist konden de Belgische renners in de Tour een auto winnen van 9.000 euro en wat moesten ze daarvoor doen? Als eerste Belg voorbij de auto passeren, zowaar. Ik weet niet wie daar als eerste is gepasseerd en het boeit mij ook niet. Zoals het mij ook niet boeit, maar wel ergert, dat de best betaalde Belgische renner tijdens de Tour waaraan hij niet deelneemt, in de gazet komt met een aankoop van een Donkervoort D8 GTO. Het ding kost tussen de 150.000 en de 250.000 euro, voor 400 pk. Het bestaan ervan was mij tot verschijning in de krant niet bekend. Van Tom Boonen ken ik wel het salaris en ook zijn palmares: het laatste jaar één etappe in de Ronde van België, Rund um Köln en een Pijl, jawel, de Heistse Pijl. De cirkel is rond.

Ooit domineerden we de koers, dan ging het wat minder en de laatste jaren waren we tevreden met een dode mus. Nu zijn zelfs de dode mussen ver weg

